

Takketale

At skulle skrive takketal er ikke det, som jeg bruger mest tid på. Når man nu arbejder med ligestilling, går der til gengæld meget tid på at udtænke forsvarstaler. Forsvarstaler for, hvorfor det stadig er nødvendigt at bruge tid penge og ressourcer på at sætte ligestilling på dagsordenen, for som de fleste åbenbart har ment i dette samfund – ligestilling og ligeløn er jo noget, man har.

Ja, ind i mellem så bliver der trukket på smilebåndet, og der bliver vendt det hvide ud af øjnene, når vi er nogen, der insisterer på, at der er langt til ligelønnen med et løngab, der stille og roligt er vokset igennem 30 år til nu 18 procent.

Ekstrabladet offentliggør i dag tal fra en ny undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet, der her beviser, at mandefag giver en livsløn på 3,2 millioner mere end kvinders livsløn.

Det er herligt i øjeblikket at læse aviser og se TV-aviser, hvor sloganet mandeløn til kvindfag har brændt sig fast.

Det er måske knap så herligt, at læse eller høre det bl.a. faglige ledere giver udtryk for - nemlig at tallene kommer bag på dem, fordi de troede, vi var på vej til ligeløn. Okay det viser bare, at de reflekser, jeg talte om tidligere med flakkende øjne og skæve smil, har været gældende. Men det ville være rigtig fedt, hvis vi kan bruge den igangværende konflikt til at beholde fokus på, at nogen må sgu da gøre noget. Det er ikke kun et anliggende imellem arbejdsmarkedets parter. Det er et samfundsanliggende, og en vigtig del af udviklingen af vores fælles velfærdsamfund, at vi ikke vil ha' et samfund, hvor halvdelen af befolkningen værdisættes lavere end den anden halvdel.

Og det bringer mig videre til en af mine andre kæpheste – repræsentation. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at kvindelønnen måske havde set lidt anderledes ud, hvis der havde været flere kvinder med ved forhandlingsbordene og flere kvinder i de besluttende organer rundt omkring.

Vi har her et kæmpeproblem, som jeg håber, bliver den næste ligestillingspolitiske dagsorden, der kommer til at lægge gaderne øde og som kan samle både mænd og kvinder.

Det er et kæmpeproblem for samfundet, at man tror en bedre repræsentation i folketinget – kommunerne – bestyrelser – råd – nævn og udvalg og fagbevægelsen for den sags skyld kommer af sig selv.

Jeg vil her endnu engang understrege, at der er tre ting, der kommer af sig selv - nullermænd – skatter og død. En bedre repræsentation gør ikke.

Nu skal man jo feje for sin egen dør, og jeg synes, det er tankevækkende, at man i fagbevægelsens top vil ha' en repræsentation, der afspejler kønssammensætning om 240 år!!!!!!

Uanset hvad - kan jeg jo godt se – det blive sgu' ikke i min tid, medmindre nogen gør noget – og det ville være dejligt, hvis den forargelse og opbakning til at gøre noget ved den lavere kvindeløn kunne flyttes over til dette område efterfølgende.

Og for så lige at trække en tredje kæphest af stalden. Når vi får en bedre kønssammensætning af Regering, Folketing og besluttede organer, ville det måske også kunne lade sig gøre at sætte emnet "vold imod kvinder" på dagsordenen.

Jeg har en statsminister der er min helt - og jeg sku' lige hilse at sige, han hedder ikke Anders Fogh – nej han hedder Zapetera og han er statsminister i Spanien. Han har sammen med sin regering magtet det, som enhver anstændig regering burde gøre – nemlig at sætte vold imod kvinder på dagsordenen. At tage stærkt afstand fra det. Og nu kommer det rigtig spændende - at handle på det!

Her er der ikke tale om rabat, når man slår partneren ihjel – og her er ikke tale om husspektakler, når kvinder er udsat for vold i hjemmet. Tværtimod, så takseres vold hårdere, når det foregår der, hvor man skulle være mest tryk. Lige nu er debatten om vold imod kvinder jo aktuell i forhold til serien "Kongemordet", der løber over skærmen om søndagen. Det er jo tankevækkende, at hvis man magter at gøre så alvorligt stof til en TV-serie, så ender det måske med, at der bliver handlet politisk på en sag. Men der er lang vej at gå, for hold op hvor er der meget uvidenhed om emnet.

Som i aftenshowet i mandags, hvor en journalist havde udtænkt det utrolige spørgsmål. Hvordan kan det være, at Linda - der hovedpersonen i serien og bogen - ikke bare går fra sin voldelige mand? Hvordan kan det være, at vold imod kvinder bliver lagt op, som om det er kvinden, der har et problem. Hvorfor er der ikke nogen, der spørger, hvorfor slår mænd deres koner.

Nu skal jeg til at slutte. Det er jo en speciel dag, og jeg vågnede meget tidligt og har tænkt meget over, hvad det er for en pris, som der bliver givet i dag. Og jeg er meget stolt og ydmyg over at være prismodtager. Indimellem når tingene ikke har været så sjove, har jeg spøgt med "at nu trænger vi altså til, at nogen giver os en pris" og at nogen lægger mærke til, at der bliver knoklet med de her problemstillinger.

Den opmærksomhed og anerkendelse, der ligger i at modtage Mathilde prisen, er uvurderlig - i hvert fald for mig og for de kvinder, som jeg også mener har lod og del i, at lige præcis jeg står her som prismodtager. Jeg deler gerne prisen med de øvrige kvinder i 3F, som er kvinderne fra det tidligere SID – RBF – Dansk Beklædning – postpigerne – keramikere og selvfølgelig KAD'erne.

De har andel i prisen, for de er der til at bakke op, samle op og puste på skrammerne, når det går vildt for sig. Og så selvfølgelig 3Fs ligestillingsteam, som er den X-faktor der gør, at vi kan være med til at sætte den ligestillingspolitiske dagsorden.

Jeg tjekkede mine stjerner i dag – det gør man jo. Vi siger jo alle sammen, nej det tror vi ikke på. Men rutinemæssigt så bliver de lige læst og glemt. Jeg vil gerne slutte med, hvad mine stjerner sagde i dag - jeg er tvilling og for alle tvillinger lyder i hvert fald i BTs Horoskop:

"Dine større fortjenester kommer ikke fra din egen indsats, men fra lykkens gudinde. Hun vil opfylde noget, som du har ønsket dig længe!!!"

Det er da altid noget, at lykkens gudinde er en hun!!!

Tusind tak for MATHILDEPRISEN - jeg er stolt over at være en Mathilde, og jeg vil passe godt på den.